

Скоро следъ него трети човѣкъ се отбилъ при извора. Той се напилъ хубаво съ вода и легналъ подъ дървото да си почине. Но ето че изведнѣжъ, първиятъ човѣкъ пристигналъ при него и се нахвърлилъ отгоре му.

— Върни ми паритѣ, — викалъ той и, грабвайки единъ прѣтъ, почналъ да го бие безмилостно.

Човѣкътъ го увѣрявалъ, че нито ги е взелъ, нито знае нѣщо за тѣхъ, но другиятъ не го и слушалъ — той го билъ до тогава, докато човѣкътъ издѣхналъ.

Скритиятъ задъ дървото видѣлъ Божиата правда и трѣгналъ да дири Господа.

Намѣрилъ го пакъ на сѣщото мѣсто, гдето го бѣ срѣщналъ по-рано.

— Господи, — казалъ той — каква е твоята правда, че азъ не мога да я разбера.

— Ето каква е, — отвърналъ Богъ. Първиятъ човѣкъ, който се спрѣ на извора, не бѣше добъръ. Той е единъ богатъ изедникъ, който мжчи слугитѣ си да му работятъ, а следъ това ги изпжжда, безъ да имъ даде стотинка за труда. Падаше му се, да изгуби кесията си съ паритѣ.

Вториятъ човѣкъ бѣ единъ беденъ работникъ, който, следъ като работи дълги години на едно мѣсто, изпждиха го, безъ да му заплатятъ. Паритѣ, които намѣри, му се падаха.

Третиятъ човѣкъ бѣ единъ страшенъ разбойникъ, когото никой не можеше да залови — нито полицията, нито населението — така ловѣкъ и хитъръ бѣ той — но Божата правда го постигна.

Илина Петрова